

2. W skład dowództwa oddziału wchodzi dowódca oddziału, oficerowie zmianowi oraz personel pomocniczy.

§ 9. 1. Na czele oddziału stoi dowódca oddziału, powoływany i odwoływany przez komendanta straży.

2. Dowódca oddziału bezpośrednio podlega komendantowi straży, odpowiada on za gotowość bojową i dyscyplinę oddziału oraz za stan sprzętu, uzbrojenia i urządzeń stanowiących techniczne wyposażenie oddziału.

3. Do obowiązków dowódcy należy w szczególności:

- 1) kierowanie pracami oddziału,
- 2) dowodzenie jednostkami taktycznymi w akcjach ratowniczych,
- 3) regulowanie toku służby i podziału czynności pomiędzy pracownikami oddziału,
- 4) fachowe przygotowanie kadr oddziału,
- 5) zapewnienie sprawności działania oddziału,
- 6) realizowanie zadań w zakresie zapobiegania pożarom,

7) zapewnienie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w oddziale.

Tok zajęć i służba wewnętrzna.

§ 10. 1. Tok zajęć służbowych w straży w ramach obowiązującego systemu pełnienia służby liniowej określają wewnętrzne przepisy służbowe straży.

2. W celu zapewnienia porządku i dyscypliny w straży organizuje się służbę wewnętrzną na zasadach określonych wewnętrznymi przepisami służbowymi straży. Organami służby wewnętrznej, zależnie od potrzeb, są: oficer, podoficer służbowy i strażak służbowy. Tok pełnienia służby i obowiązki organów służby wewnętrznej reguluje komendant straży.

§ 11. Szczegółowy rozkład dnia, zakres czynności na poszczególnych stanowiskach pracy oraz kolejność wyjazdów jednostek taktycznych do akcji ratowniczych ustala komendant straży (dowódca oddziału).

258

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu obniżania lub cofania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego lekarzom i lekarzom denty stom za pracę w lecznictwie otwartym, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa.

Na podstawie § 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy denty stom oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122) zarządza się, co następuje:

§ 1. Warunkiem pobierania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego za pracę w lecznictwie otwartym bądź w stacjach sanitarno-epidemiologicznych lub w stacjach krwiodawstwa w wysokości określonej w § 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy denty stom oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122), jest należyte wykonywanie przez lekarza (lekarza denty stom) jego obowiązków.

§ 2. 1. Dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, może być cofnięte lub obniżone na okres od 1 do 3 miesięcy, jeżeli lekarz (lekarz denty stom) narusza swoje obowiązki, określone w regulaminie pracy, a zwłaszcza:

- 1) opuszcza pracę bez usprawiedliwienia,
- 2) nie przestrzega ustalonego czasu pracy,
- 3) nie wykonuje na odpowiednim poziomie swoich zadań z zakresu zapobiegania, rozpoznawania i leczenia, a ponadto w odniesieniu do lekarzy zatrudnionych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych — jeżeli nie wykonuje należycie obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów o szczegółowym zakresie działania stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz obowiązkach ich pracowników,
- 4) narusza przepisy o orzekaniu o czasowej niezdolności do pracy,
- 5) uchyla się od brania udziału w szkoleniu mającym na celu podnoszenie kwalifikacji zawodowych,
- 6) nie dopełnia obowiązku należytego prowadzenia dokumentacji lekarskiej,
- 7) nie dopełnia obowiązku wykonywania fachowego nadzoru i nadzoru nad orzecznictwem (w odniesieniu do lekarza lub lekarza denty stom zajmującego stanowisko kierownicze).

2. Wobec lekarza (lekarza denty stom), który dopuścił się naruszenia określonego w ust. 1 po raz pierwszy, stosuje się

co najwyżej obniżenie dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego o 50% na okres jednego miesiąca, a w razie powtórnego naruszenia obowiązków w okresie sześciu miesięcy — cofnięcie dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego co najmniej na okres jednego miesiąca.

§ 3. 1. O cofnięciu lub obniżeniu dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego decyduje — z własnej inicjatywy lub na wniosek organu określonego w § 4 ust. 1 — organ, który zawarł z lekarzem (lekarzem denty stom) umowę o pracę, po uzyskaniu pisemnej opinii rady zakładowej bądź delegata związkowego.

2. Przed rozstrzygnięciem sprawy, o której mowa w ust. 1, należy wezwać lekarza (lekarza denty stom) do złożenia pisemnego wyjaśnienia na stawiane mu zarzuty.

3. Nie należy podejmować rozstrzygnięć dotyczących cofnięcia lub obniżenia dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego po upływie jednego miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o okoliczności uzasadniającej cofnięcie lub obniżenie tego wynagrodzenia.

4. O cofnięciu lub obniżeniu dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego należy powiadomić lekarza (lekarza denty stom) na piśmie z podaniem przyczyny uzasadniającej cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia.

§ 4. 1. Z wnioskiem o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego może wystąpić:

- organ sprawujący nadzór nad organem, który zawarł z lekarzem umowę o pracę,
- kierownik zakładu społecznego służby zdrowia sprawującego nadzór fachowy nad zakładem, w którym lekarz jest zatrudniony,
- właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — w wypadkach uzasadnionych konkretnymi faktami naruszenia przez lekarza (lekarza denty stom) przepisów o orzekaniu o czasowej niezdolności do pracy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny być szczegółowo rozpatrywane przy uwzględnieniu oceny całokształtu pracy zawodowej lekarza (lekarza denty stom), a zwłaszcza jego stosunku do chorych i przestrzegania ustalonego czasu pracy.

§ 5. 1. Lekarz (lekarz denty stom) w ciągu 14 dni od dnia doręczenia mu powiadomienia o cofnięciu lub obniżeniu do-

datkowego wynagrodzenia miesięcznego może w drodze odwołania zwrócić się o zmianę rozstrzygnięcia w tym zakresie, z zachowaniem drogi służbowej, do kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej stopnia wojewódzkiego, a lekarz (lekarz dentysta) zatrudniony w zakładzie kolejowej służby zdrowia do kierownika jednostki nadrzędnej nad organem kolejowej służby zdrowia, który rozstrzygnął sprawę.

2. Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium rady narodowej stopnia wojewódzkiego (kierownik jed-

nostki nadrzędnej nad organem kolejowej służby zdrowia) nie później niż w ciągu 30 dni od dnia odwołania, w którym lekarz (lekarz dentysta) zwrócił się o zmianę rozstrzygnięcia zgodnie z ust. 1, rozstrzyga co do cofnięcia lub obniżenia dodatkowego wynagrodzenia, po uprzednim zasięgnięciu opinii zarządu okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia (zarządu okręgu Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

259

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 sierpnia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad obliczania stażu pracy niektórych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 27 ust. 1 pkt 2 i w związku z § 32 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. Nr 20, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 14 grudnia 1961 r. w sprawie zasad obliczania stażu pracy niektórych pracowników służby zdrowia (Monitor Polski z 1962 r. Nr 1, poz. 1) dodaje się nowy ust. 11 w brzmieniu:

„11. osobom zatrudnionym na stanowisku wykwalifikowanej pomocy dentystycznej:

1) w całości — okresy wykonywania w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach po-

mocy społecznej zawodu pielęgniarki, położnej, technika medycznego lub asystentki pielęgniarskiej,

2) okresy zatrudnienia w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej na stanowisku pomocy dentystycznej:

a) w całości — pod warunkiem posiadania pełnego wykształcenia ogólnokształcącego,

b) z odliczeniem 2 lat — pod warunkiem posiadania wykształcenia na poziomie szkoły podstawowej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r., z tym że poszczególne zakłady pracy mogą stosować przepisy tego zarządzenia z mocą od dnia 1 lipca 1967 r., jeżeli związane z tym skutki finansowe znajdują pokrycie w przewidzianym funduszu plac.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *J. Rutkiewicz*

260

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 2 września 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych.

Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), art. 69 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1965 r. Nr 17, poz. 119), art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225) w porozumieniu z Ministrami: Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Kultury i Sztuki, Zdrowia i Opieki Społecznej, Obrony Narodowej, Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 13, poz. 55,

Nr 42, poz. 198 i Nr 69 poz. 323, z 1963 r. Nr 11, poz. 61, z 1966 r. Nr 29, poz. 156 oraz z 1967 r. Nr 36, poz. 172) dodaje się pkt 10, 11 i 12 w brzmieniu:

„10) z wyboru funkcji sekretarza i zastępcy sekretarza Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz sekretarza i zastępcy sekretarza Rady Głównej Szkolnictwa Artystycznego;

11) będących nauczycielami wychowania fizycznego szkoły wyższej — zajęć szkoleniowych w sekcjach sportowych Akademickiego Związku Sportowego w wymiarze nie przekraczającym 8 godzin tygodniowo;

12) pracy do wysokości pół etatu w społecznych organizacjach wychowania fizycznego i sportu na stanowisku trenera pod warunkiem, że nie pobierają wynagrodzenia z tytułu wykonywania innych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1967 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*